

νιαιό Λύκειο γνωστικά αντικείμενα (μαθήματα) χωρίς τη βούλησή μας. Είναι γνωστό ότι δεν εισηγηθήκαμε εμείς την "Ιστορία των Επιστημών και της Τεχνολογίας" ούτε την "Πολιτική και Κοινωνική Οργάνωση στην Αρχαία Ελλάδα" ούτε τον "Ευρωπαϊκό Πολιτισμό και τις ρίζες του" ούτε την εισαγωγή του μαθήματος της "Βιοχημείας" ούτε την "Ιστορία των Κοινωνικών Επιστημών" ούτε την "Εισαγωγή στο δίκαιο και τους πολιτικούς θεσμούς" για να αρκεστώ σ' αυτά.

Και ανησυχώ και αγωνιώ ακόμη περισσότερο, όταν διαπιστώνω ότι παράγοντες εκτός Παιδαγωγικού Ινστιτούτου γνωμοδοτούν και υποκαθιστούν το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, το οποίο ωστόσο, καλείται να εγκρίνει και να εφαρμόσει αυτά τα οποία άλλοι πριν από αυτό έχουν αποφασίσει. Σκέπτομαι, δηλαδή, ύστερα από όλα αυτά, ότι για όσα άλλοι ανευθυνούπεύθυνοι αποφασίζουν, θα ζητηθούν ευθύνες από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο.

Και σαν να μην έφταναν όλα ετούτα, προστίθενται και άλλα, τα οποία είναι άκρως απογοητευτικά: Πέρασαν έξι μήνες από τις συνεδριάσεις μας του Σεπτεμβρίου (συνεδριάσεις στις οποίες συζητήσαμε και αποφασίσαμε σημαντικές τροποποιήσεις/βελτιώσεις του Προεδρικού Διατάγματος για την αξιολόγηση των μαθητών του Ενιαίου Λυκείου) και βρισκόμαστε στη δυσάρεστη θέση να διαπιστώνουμε ότι καμιά από τις προτάσεις μας εκείνες δεν έχει ληφθεί υπόψη, με αποτέλεσμα ακόμη μια φορά αυτές τις ημέρες τα σχολεία να είναι ανάστατα. Το πρόβλημα που δημιουργούν οι λεγόμενες "ενδιάμεσες γραπτές εξετάσεις" (βλ. άρθρο 9 του Σχεδίου Προεδρικού Διατάγματος "Αξιολόγηση των μαθητών Ενιαίου Λυκείου"). Οι εξετάσεις δηλαδή που γίνονται κατά τη διάρκεια του διδακτικού έτους προκειμένου να αντικαταστήσουν τις εξετάσεις των ανεξεταστέων οι οποίες διεξάγονταν κατά μήνα Σεπτέμβριο: Απώλεια διδακτικού χρόνου, αταξία στη φοίτηση και στη συμμετοχή στο μάθημα,

έλλειψη αιθουσών για εξετάσεις και για παράλληλη διδασκαλία, διάσπαση των τάξεων, αφού άλλοι από τους μαθητές παρακολουθούν τα μαθήματα και άλλοι την ίδια ώρα εξετάζονται, είναι κάποιες από τις σκηνές που συνθέτουν την εικόνα του σχολείου αυτών των ημερών. Και όμως όλη αυτή η ακαταστασία θα είχε αποφευχθεί, αν γινόταν αποδεκτή η σχετική βελτιωτική πρότασή μας.

Προσθέστε σ' αυτά τη διαφωνία μου με το νομοθετικό πλαίσιο, διότι αυτό συν τοις άλλοις **εξαρτά το Ενιαίο Λύκειο από την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, ώστε να το μεταβάλλει σε φροντιστηριακό εξεταστικό προθάλαμο του Πανεπιστημίου**: προσθέστε τη διαφωνία μου με τη συρρίκνωση των ανθρωπιστικών μαθημάτων στο Ενιαίο Λύκειο, διαφωνία που επανειλημμένως έχω εκφράσει κατά το παρελθόν: προσθέστε τα εμπόδια που παρεμβάλλονται στις προσπάθειές μας να εκσυγχρονίσουμε τον τρόπο διδασκαλίας και αξιολόγησης του γλωσσικού μαθήματος: άλλα προτείναμε και άλλα δημοσιεύτηκαν στο Προεδρικό Διάταγμα: προσθέστε την παγίδευση του παιδευτικού μας σχεδιασμού και ολοκλήρης της Εκπαίδευσης από τη βιομηχανία των αξιολογικών ερωτήσεων που εκτοξεύει, ως μη όφειλε, το Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας, προς τα σχολεία (πρωτάκουστο αυτό, να ασχολείται ένα ερευνητικό κέντρο μόνον με την αξιολόγηση) και θα εννοήσετε γιατί σήμερα υποβάλλω την παραίτησή μου από τη θέση του αντιπροέδρου του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου. Άλλωστε την παραίτησή μου τη ζήτησε κατά το παρελθόν και ο κ. Υπουργός Παιδείας για άρθρα που έχω δημοσιεύσει στον τύπο και που αφορούν σημαία του νέου νομικού πλαισίου της μεταρρύθμισης.

Χρήστος Λ. Τσολάκης
Τρίτη, 2 Μαρτίου 1999

Ο δάσκαλος

Ο δάσκαλος ήταν, είναι και θα είναι ο ακροχωνιάιος λίθος της εκπαίδευσης.

- Διακρίνεται για την αγάπη του προς τους μαθητές και το λειτούργημά του. Κάθε διδασκαλία του, κάθε μέθοδός του, κάθε παιδαγωγική του πράξη ξεκινάει από την αγάπη.
- Είναι κάτοχος του αντικειμένου που θα διδάξει· έχει εμπειρία· διακρίνεται για την παιδαγωγική του κατάρτιση και τη διοικητική του δεξιότητα.
- Η επιτυχία της διδασκαλίας του εξαρτάται από το επίπεδο επικοινωνίας και το κλίμα εμπιστοσύνης που επικρατεί μεταξύ μαθητή και δασκάλου. Η αποτελεσματικότητά του αρχίζει από τη στιγμή που θα δεχθεί τον εαυτό του με τις ικανότητες και τις αδυναμίες του.
- Η επιμονή και η αποφασιστικότητα συμπληρώνουν την προσωπικότητά του.

Προικισμένος με αυτά τα χαρακτηριστικά καθίσταται προσωπικότητα ολοκληρωμένη και κερδίζει το σεβασμό.

Ο σεβασμός δεν επιβάλλεται, κερδίζεται· και κερδίζεται με τη συμπεριφορά, τις χνώσεις και τα επιτεύγματα.

"Στους πατεράδες μας οφείλουμε τη ζωή στους δασκάλους την ενάρετη ζωή"

Νίκος Τριπόδης, Καθηγητής Φυσικής Αγωγής στο 5ο Ενιαίο Λύκειο Χαλανδρίου